

*Skäve
V. Gränge
Näglinge
1932*

3517

*Myrd, es Erik Jørgensen
Ber, es Poul Jensen
Født 1881: Näglinge*

S T A F F A N S V I S A

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

- 1) Och när de kommo till ett åkergräde så gick där en bonde och sådde.
"Och kommer där någon och frågar efter oss. så säg att du aldrig oss såge".
- 2) Och bonden han svarade, "Josef alltså, i Kristi födelsetimma jag hade för lovat min Herre och Gud, att jag aldrig skulle ljuga!"
- 3) Allt medan den bonden då ? ? ? ? ? var i Kristi födelsetimma, så rann där upp ett välsignande korn, som man aldrig i världen kan finna.

Myrd. 51-52

forts.

4) Och efter kom Herodes* den grymme tyrann,
hans hästar dem alla översprungo.

"Och haven i sett någon färdas här fram,
en man och en kvinna, som hade ett barn,
och ridande på en åsninna!"

5) Och svarade den gode bonden alltså,
som Gud honom själv det rådde.

"Jag haver ~~wj~~ sett någon färdas här fram,
se'n jag denna säden ditsådde".

6) "Så låtom oss vända de vagnar omkring,
och låtom oss då alla återvända,
ty var det så länge se'n de färdades här fram
visst äro de vid världens ända.

- 1) På grevens gods Lars Peter i trasor syntes gå,
de grevelia svinen han vaktade uppå.
Men vem Lars Peter födde och vem han var och allt,
han själv det icke visste, blott att han frös o svalt.

- 2) Men allt vad smutsigt heter man honom göra bad,
och grevens fina drängar han tjänade som slav.
I stallet fick han ligga när kölden small i knut,
och hästar hade täcken men Lars ej minsta klut.

- 3) Men den enda, som åt honom ett tröstens ord kan ge,
var grevens fina dotter, ett barn av himmelskt le.
De kräseliga rätter, som henne räcks var dag,
hon gömde åt Lars Peter så sjuk så arm så svag.

- 4) Det var den första gången jag hennes löfte fått,
jag kände mig så lycklig, om dig jag drömde blott.
Jag drömde då så mycket som aldrig kan slå in,
jag drömde, o förlåt mig, jag drömde du är min.

- 5) Men räck mig lilla blomman du uti handen har,
ja flickan med en blomma en hand så fin och rar.
ja flickan med en blomma en hand så fin och späd,
får jag den handen kyssa, ja gärna munnen med?
- 6) Ja Herre Gud i himmelen visst har jag drömt det så,
skall också allt det andra uti fullbordan gå.
Så talte då Lars Peter, han som en pil flög bort,
på greveliga godset han synes ej så fort.
- 7) När åtta år var gångna, kom där en man så grann
till slottets marmortrappa och i vagnen satt en man.
Han syntes hög och kraftfull med ädla blickars drag,
fast godset under klubban det skulle gå i dag.
- 8) Då syns i fönstret bilden av en förgråten mö,
man henne där kan skåda, ansikt' så vitt som snö.
Han träder in i salen, auktionen börjar gå,
"Jag giver dubbla summan, här ligga pengar, slå! "

- 9) Så går han in till greven, som helt förkrossad satt.
"Behåll ditt gods min herre, och hälsa fröken att".
Så börjar han att stamma, "att hälsa fröken att
bland skatter uti världen var hon min högsta skatt.
- 10) För hennes skull jag samlat i Kalifornien guld,
jag samlat millioner för hennes räddnings skull.
Föraktad och förskjuten av alla som jag var
var hon min tröst allena, nu räddar hon sin far.
- 11) Så går hon in till greven och greven fattar mod,
och uti denna salen där nu ett bröllop stod.
Så vigdes de tillsammans de barndomsvänner två,
så kan man tydligt finna att Gud har ställt det så.

V I S A . 3 5 1 7
(Om husaren Lang)

- 1) En visa jag önskar att sjunga,
som mången till hjärtat skall gå,
om ett gräseligt mord, som har timat,
det hände strax utaför sta'n.

- 2) Sex ynglingar gingo från krogen,
de skulle begiva sig ut.
Den ene utroppte, "kom bröder,
kom låtom oss slåss emot vem"?

- 3) "Husarerna", utroppte då alla,
"kom gossar, kom låtom oss slåss,
tag käpparna med eder alla,
vi reda oss förstås ändå".

- 4) Nu Lang från kasernen sig ilar
till stallet han nu skulle gå.
Han kunde väl alls inte ana,
att han emot döden skulle gå.

- 3517
- 5) På vägen han möttes av skaran,
som skulle husarerna slå.
"Godafton", de hälsa så vänligt,
"min gosse, säg vart skall du gå?"
- 6) "Till stallet", han svarar så vänligt,
"där jag skall ha vakten i natt".
"Ja det kan ju väl vara fallet,
men först ska vi ha lite glatt".
- 7) Han kunde väl alls inte ana,
ett käppslag i pannan han fick,
så att han till marken nedfaller,
men strax han där upprätter står.
- 8) Han söker sin manlighet värja,
han kämpar med besinning och mod,
men han var ju ensam mot alla,
snart heden den färgas i blod.

forts.

3517

- 9) Från stallet nu skyndade vakten
till stället där slagsmålet stod.
Men mördarna togo till flykten,
och Lang låg där ensam i blod.
- 10) De togo nu Lang på sina armar,
av blodet de färgades rött.
Men innan de hunno till kasernen,
så var han både kaller och död
- 11) "Kom gossar, kom låtom oss hämnas,
vi skola se mördarnas blod,
vi skola dem alla nedsabla,
ty hämden den giver oss mod".
- 12) Nu löjtnantens röst hördes ljuda,
till polisen att lämna rapport,
ty det var husarer, poliser,
som på jakt efter mördarna gått.

- 13) Till mördarnas hem de snart ila,
det var ju en ganska stor hop.
"Efter lagens namn skall här öppnas",
så ljud det i nattens rop.
- 14) O, gråtande sörjande moder,
din son nu en mördare är,
o, älskande nygifta maka,
din make en mördare är.
- 15) Nu barnet i vaggan sig sträcker
mot fadern de armarna små.
"O, Gud", i sin ångest han ropar,
"kan jag ej förlåtelse få"?
- 16) Nu Lang uti graven sig vilar,
hans minne skall länge stå kvar.
Hans fästmö skall sent honom glömma,
men senast hans åldrige far.

- 1) En liten visa jag nu vill sjunga,
om här är någon som lyssna vill.
Inom den muren där jag nu sitter
är något tvungen att ta mig till.
- 2) För sex år sedan jag for från hemmet,
min ålder var ju blott sjutton år,
förutan penningar förutan kläder,
men allt gick lyckligt för mig ändå
- 3) . Och sedan tog jag avsked av moder,
min fader han var allt redan död.
Hon frågte mig var jag ämnar stanna,
för att förtjäna mig dagligt bröd.
- 4) Jag sad' till henne "jag kan ej svara,
för vinden blåser än hit än dit.
På Oceanen jag ämnar fara,
och sedan skall jag väl skriva hit!"

- 5) Jag gick till Hulda för sista gången,
för att få säga ett ömt farväl.
Hon sade: "Vän skall du från mig fara,
så tror jag aldrig det går dig väl".
- 6) Men sjöman blev jag dock icke länge,
en sommar blott och sen tog det slut.
Sen for jag över kring allt och svängde,
till Gällivare kom jag till slut.
- 7) I Lappland ligger ju där en gruva
knappt tjugo mil ifrån Lulestad.
I denna gruva fick jag arbete,
och långt från hemmet där bodde jag.
- 8) Snart har jag glömt bort min lilla Hulda,
så knappast jag till henne skrev,
för jag fick kärlek till andra flickor,
som gick på gatorna där och drev.

forts.

- 9) På pingstdagsafton var jag lit drucken,
på aftonkvisten jag gav mig ut,
för att få skaffa åt mig en flicka,
men råkar själv då så illa ut.
- 10) I stället för flickor jag träffte gossar,
och fulla voro de liksom jag,
och där blev slagsmål, som jag tillställde,
och jag blev häktad den andra dan^o.
- 11) Kanske Hulda hon är nu gifter,
det vore bra, men hur har jag det.
Inom den muren där jag nu sitter
kan ingen titta uti min bur.
- 12) Nu slutar jag här min enkla visa,
med sorg i hågen jag lägger mig,
och sover sött intill nästa dagen,
till dess fångvaktaren han väcker mig.

- 1) Det var en dag strax innan juletid,
det var en dag då jag trolovade mig.
Jag aldrig haft så roligt någon gång,
jag dansade hela, hela natten lång.

- 2) Min flicka var den vackraste i byn,
hennes kind var vit, ja vit som själva snön.
En liten ros hon hade på sin kind,
den var så röd, så röd som en georgin.

- 3) Men dan därpå hon följde mig till stan,
jag skulle ge mig ut på Ocean.
Hon bittert gråter hela denna dag,
men till att trösta henne var jag för svag.

forts.

3517

- 4) I trenne år jag ute på sjön blev,
och oupphörligt till min flicka skrev.
Och brev från henne fick jag i var hamn.
hon skrev kom snart, kom vila i min famn.
- 5) Jag tänkte då att genast resa hem,
för att gifta mig med min utvalda vän.
Men ändring blev det denna gång också.
jag fick ett brev med svart försegling på.
- 6) Nu ingen flicka jag mera älskar,
och ingen flicka jag håller mer så kär,
som denna flickan gjort i trenne år,
intill den dag hon lades uppå bår.
- 7) Nu slutar jag min enkla sång,
nu vill jag resa hem för sista gång,
för att se den grav där lilla vännen bor,
och med en tår begjuta denna jord.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
14

*Skånska
Kärlinge m.*

3517
S J Ö M A N S V I S A.

*lynt. av. E. Johansson
1932*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

- 1) Från havet till den lugna stranden
jag längtar dit med längtan än,
jag ville bort till de fjärran landen,
jag längtar dit att se mig om.
- 2) O, lantman du som hemma vandrar,
och jämt naturen skåda får,
du jämt beständigt en sjöman klandrar,
och bär till honom samma hat.
- 3) Du skulle se när havet svallar,
och havets böljor i sragg och skum.
En bön till Gud en sjöman sänder,
och oförfärade vi stå.
- 4) Sen solen åter börja tindra
på is och snöbelagda fjäll,
när hornen fälls av lappens renar,
då lämna vi snart våra tjäll.

- 3517
- 5) Du skulle se när havet svallar,
och havets böljor i fragg och skum.
En sjömans röst till reven skallar,
och oförfärade vi stå.
- 6) Sen drar vi oss mot kalla Norden,
och hemåt ila vi så sällt,
ty kärast är ju den svenska jorden,
där våra flickor leva sällt.
- 7) Sen under vintern hemma vandra,
och skeppet i en säker hamn.
Sen vill jag mig så glad förnöja
uti en älskad flickas famn.
- 8) På strand där stå de gamla fäder,
och mången mö med tår på kind.
Men deras tårar togs av vinden,
så syns ej ~~██████~~ mera utav dem.

1) Det hände sej en lördakväll, det var i fjor vid mickelmoss
att Per han skulle köra till sta'n med ett lass boss.
trall, la, la, la, la, la, la, trall, la, la, la, la, la, la,
att Per han skulle köra till sta'n med ett lass boss.

2) Och när han vältat lasset och ögen fått lit hackelse,
så gick han in te Lorens på hörnet näst opp te.
trall, la, la, la, la, la, la, trall, la, la, la, la, la, la,
så gick han in te Lorens på hörnet näst opp te.

3) Så stod han där och titta och såg på hur kommersen gick,
så kom en och drog nom i rocken och det var Lorens kvick,
trall, la, la, la, la, la, la, trall, la, la, la, la, la, la,
så kom där en och drog nom i rocken och det var Lorens kvick.

4)" Vad står du här och gapar du för din sakramenskade dumme fan,
du ser hur folket grinar, kom gå vi ut i sta'n, "
trall la, la, la, la, la, la, trall, la, la, la, la, la, la,
du ser hur folket grinar, kom gå vi ut i sta'n.

3517

- 5) Så gick de in te Lorens och Lorens bjöd på konjaksgög,
och Per han söp och grina,han glömde vagn och ög,
trall,la,la,la,la,la,la, trall,la,la,la,la,la,la,
och Per han söp och grina,han glömde vagn och ög.
- 6) När klockan slagit fyra kom klockarens Sven i stugan in,
han ruskade Per i kragen,"kom nu ditt sabla svin",
trall,la,la,la,la,la,la, trall,la,la,la,la,la,la,
han ruskade Per i kragen,"kom nu ditt sabla svin".
- 7) O Per han måste vanna,ty Sven var starkare än han,
han lyfte nom opp i vagnen och sa,"kör nu för fan",
trall,la,la,la,la,la,la, trall,la,la,la,la,la,la,
han lyfte nom opp i vagnen och sa,"kör nu för fan".
- 8) Och Per han börja köra,tjo hej,det blev en lustiger lek,
^(sprungo)
poliserna efter,och folk och kräk de skrek,
trall,la,la,la,la,la,la, trall,la,la,la,la,la,la,
poliserna sprungo efter,och folk och kräk de skrek.

forts.

3517

9) Så drog han in på tömmen o lät det gå så "tulía",
men hur det var så somna han men det gick lika bra,
trall,la,la,la,la,la,la, trall,la,la,la,la,la,la,
men hur det var så somna han men det gick lika bra.

(tulía=sakta)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19

3517
V I S A.

(Adam och Eva).

- 1) Adam han var ju bland alla ett mönster,
se, han gjorde allt ackurat.
Han piska mattor, o han tvätta fönster,
o han diska koppar o fat.

- 2) Blir nattrocken trasig och bruten i kanten
han går ej tiil Eva med den,
han sätter sig neder och det på minuten,
så kantar han om den igen.

- 3) Vid sextiden Adam ur säng brukar stiga
och väcker med kaffe sin fru.
Och därför ej Eva behöver nån piga,
se, ~~Y~~änner förstå ni mig nu.

Varma

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20